

“मीठे बच्चे- तिमीहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ- दुःख हरण गर्नेवाला बाबा हामीलाई सुखधाममा लैजान आउनुभएको छ, हामी स्वर्गका परिजादा (राजकुमार/राजकुमारी) बन्नेवाला हौं ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूको कुन स्थितिलाई देखेर पनि बाबालाई चिन्ता हुँदैन- किन ?

उत्तर:- कोही-कोही बच्चाहरू फस्टक्लास सुगन्धित फूल छन्, कोहीमा अलिकति पनि सुगन्ध छैन । कसैको अवस्था धेरै राम्रो रहन्छ, कोही मायाको तुफानबाट हार खान्छन्, यो सबै देखेर पनि बाबालाई चिन्ता हुँदैन किनकि बाबा जान्नुहुन्छ- यो सत्ययुगको राजधानी स्थापना भइरहेको छ । फेरि पनि बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, जति हुन सक्छ यादमा बस । मायाको तुफानसँग नडराऊ ।

ओम् शान्ति । अति मीठा-प्यारा बेहदका बाबाले मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बसेर सम्भाउनुहुन्छ । यो त सम्भन्ध्यौ, बाबा अति मीठा-प्यारा हुनुहुन्छ । फेरि शिक्षा दिनेवाला शिक्षक पनि अति मीठा-प्यारा हुनुहुन्छ । यहाँ तिमी जब बस्छौ तब यो याद हुनुपर्छ हाम्रा अति मीठा-प्यारा बाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट वर्सा मिल्दछ । यहाँ त वेश्यालयमा बसेका छौ । कति मीठा बाबा हुनुहुन्छ । यो खुशी दिलमा हुनुपर्छ । बाबाले हामीलाई आधाकल्प सुखधाममा लिएर जानुहुन्छ । दुःख हर्नेवाला हुनुहुन्छ । एक त यस्ता बाबा हुनुहुन्छ, फेरि बाबा शिक्षक पनि बन्नुहुन्छ । हामीलाई सारा सृष्टि चक्रको रहस्य सम्भाउनुहुन्छ, जो अरू कसैले पनि सम्भाउन सक्दैन । यो चक्र कसरी घुम्छ, ८४ जन्म कसरी बिच्छ- यो सारा सेकेण्डमा सम्भाउनुहुन्छ । फेरि साथमा लिएर पनि जानुहुन्छ । यहाँ त बस्नु छैन । सबै आत्माहरूलाई साथमा लिएर जानुहुन्छ । बाँकी थोरै दिन छ । भनिन्छ- धेरै गयो थोरै रत्यो (बहुत गई थोडी रही)... । बाँकी थोरै समय छ त्यसैले छिटो-छिटो मलाई याद गर्नु भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ जुन जम्मा छ, त्यो समाप्त हुनेछ । हुन त मायाको युद्ध चल्छ । तिमीले मलाई याद गर्छौ, उसले (मायाले) यादबाट मन हटाइदिन्छ, यो कुरा पनि बाबाले भनिदिनुहुन्छ, त्यसैले यसमा कहिल्यै विचार नगर । जति सुकै संकल्प, विकल्प, तुफान आऊन्, सारा रात संकल्पमा निन्द्रा नलागे पनि डराउनु हुँदैन । बलवान् भएर रहनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यी आउँछन् अवश्य । सपना पनि आउँछन्, यी सबै कुरामा डराउनु हुँदैन । युद्धको मैदान हो नि । यो सबै विनाश हुनु छ । तिमी युद्ध गर्छौ मायालाई जित्नको लागि, बाँकी यसमा कुनै श्वास आदि बन्द गर्नुपर्दैन । आत्मा जब शरीरमा हुन्छ तब श्वास चल्छ । यसमा श्वास आदि बन्द गर्ने पनि कोशिश गर्नु हुँदैन । हठयोग आदिमा कति मेहनत (तकलिफ) गर्छन् । बाबालाई अनुभव छ । थोरै-थोरै सिक्थे, तर फुर्सद पनि हुनुपर्दैन नि । जसरी आजकाल तिमीलाई अरूले भन्ने गर्छन्- ज्ञान त राम्रो छ तर फुर्सद कहाँ छ, यतिका कारखाना छन्, यो छ... । तिमीलाई बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, एक त बाबालाई याद गर अनि चक्रलाई याद गर, पुगिहाल्थो । के यो मुश्किल छ ?

सत्ययुग-त्रेतामा यिनको राज्य थियो फेरि इस्लामी, बौद्धी आदिको वृद्धि हुँदै गयो । उनीहरूले आफ्नो धर्मलाई भुल्दै गए । आफूलाई देवी-देवता भन्न सकेनन् किनकि अपवित्र बने । देवताहरू त पवित्र थिए । ड्रामा योजना अनुसार फेरि उनीहरू हिन्दू कहलाउन थाले । वास्तवमा हिन्दू धर्म त छैन । हिन्दुस्तान त नाम पछि राखिएको हो । वास्तविक नाम भारत हो । भनिन्छ भारत माताको जय । हिन्दुस्तानकी माताहरू कहाँ भन्छन् र ! भारतमा नै यी देवी-देवताहरूको राज्य थियो । भारतको नै महिमा गर्छन् । त्यसैले बाबा, बच्चाहरूलाई सिकाइरहनुभएको छ- बाबालाई कसरी याद गर्नुपर्छ । बाबा आउनु नै भएको छ घरमा लैजानको लागि । कसलाई ? आत्माहरूलाई । तिमी जति बाबालाई याद गर्छौ, त्यति तिमी पवित्र बन्छौ । पवित्र बन्दै गयो भने फेरि दण्ड पनि खाँदैनौ । यदि सजाय खाँयो भने पद कम हुनेछ । त्यसैले जति याद गर्छौ त्यति विकर्म विनाश हुँदै जानेछ । धेरै बच्चाहरू छन् जो याद गर्न सक्दैनन्, दिक्क भएर छोड्छन्, युद्ध गर्दैनन् । यस्ता पनि छन् । बुझिन्छ राजधानी स्थापना हुनु छ । फेल पनि धेरै हुन्छन् । गरीब प्रजा पनि चाहिन्छ नि । हुन त त्यहाँ दुःख हुँदैन, तर गरीब र धनवान् त अवश्य हुन्छन् । यो हो कलियुग यहाँ धनवान् र गरीब दुवैले दुःख भोग्छन् । त्यहाँ दुवै सुखी रहन्छन् । तर गरीब र धनवान्को महसुसता त रहन्छ । दुःखको नाम हुँदैन । बाँकी नम्बरवार त हुन्छन् नै । कुनै रोग हुँदैन, आयु पनि लामो हुन्छ । यस दुःखधामलाई भुल्दछन् । सत्ययुगमा तिमीलाई दुःखको याद पनि हुँदैन । दुःखधाम र सुखधामको याद अहिले बाबा दिलाउनु हुन्छ । भन्ने गर्छन्- स्वर्ग थियो तर कहिले थियो, कस्तो थियो ? केही जान्दैनन् । लाखौं वर्षको कुरा त कसैलाई पनि याद आउन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- हिजो तिमीलाई सुख थियो, भोलि फेरि हुनेछ । त्यसैले यहाँ बसेर फूललाई देख्नुहुन्छ ।

यो राम्रो फूल छ, यो यस्तो प्रकारको मेहनत गर्छ । यो स्थिर छैन, यो पत्थरबुद्धि हो । बाबालाई कुनै कुराको चिन्ता हुँदैन । हो, सम्झनु हुन्छ बच्चाहरू छिटै पढेर धनवान् बनून्, पढाउनु पनि छ । बच्चा त बनेका छन् तर छिटै पढेर होसियार बनून्, त्यो पनि कसरी पढ्छन्-पढाउँछन्, कस्तो फूल हुन्- यो बाबा बसेर देख्नुहुन्छ किनकि यो हो चैतन्य फूलहरूको बगैचा । फूलहरू हेर्दा पनि कति खुशी हुन्छ । बच्चाहरू स्वयम् पनि सम्झन्छन्- बाबाले स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ । बाबालाई याद गर्दै रहे भने पाप काटिदै जानेछ । नत्र भने सजाय खाएर फेरि पद पाउनेछन् । त्यसलाई भनिन्छ- सजाय भोगेर मिल्ने थोरै सुख । बाबालाई यसरी याद गर जसले गर्दा जन्म-जन्मान्तरका पाप काटिऊन् । चक्रलाई जान्नु पनि छ । चक्र घुमिरहन्छ, कहिल्यै बन्द हुँदैन । जुम्रा जस्तै चलिरहन्छ, जुम्रा सबैभन्दा विस्तारै हिड्छ । यो बेहदको ड्रामा पनि धेरै विस्तारै चल्छ । टिक-टिक भइरहन्छ । ५ हजार वर्षमा सेकेण्ड, मिनेट कति हुन्छन्, त्यो हिसाब पनि बच्चाहरूले निकालेर पठाएका छन् । लाखौं वर्षको कुरा भएको भए कसैले पनि हिसाब निकाल्न सक्दैनथे । यहाँ बाबा र बच्चाहरू बसेका छन् । बाबा एक-एकलाई बसेर देख्नुहुन्छ- यसले बाबालाई कति याद गर्छ, कति ज्ञान धारण गरेको छ, अरूलाई कति सम्झाउँछ । छ त धेरै सहज, केवल बाबाको परिचय देऊ । ब्याज त बच्चाहरूको पासमा छ नै । भन, उहाँ हुनुहुन्छ शिवबाबा । काशीमा गयौ भने पनि शिवबाबा-शिवबाबा भनेर याद गर्छन्, हल्ला गर्छन् । तिमी हौ शालिग्राम । आत्मा अति सानो तारा हो, यसमा कति धेरै पार्ट भरिएको छ । आत्मा घट-बढ हुँदैन, विनाश हुँदैन । आत्मा त अविनाशी छ । यसमा ड्रामाको पार्ट भरिएको छ । हीरा सबैभन्दा बलियो हुन्छ, यो जस्तो कडा पत्थर कुनै हुँदैन । जौहरीहरूले जान्दछन् । आत्माको बारेमा विचार गर- कति सानो छ, तर उसमा कति धेरै पार्ट भरिएको छ ! जो कहिले पनि खिड्दैन । यस दुनियाँमा यस्तो कोही आत्मा छैन, मनुष्य छैन जसलाई हामी बाबा, शिक्षक, सद्गुरु भनौं । उहाँ एक बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, शिक्षक हुनुहुन्छ सबैलाई शिक्षा दिनुहुन्छ- मनमनाभव । तिमीलाई पनि भन्नुहुन्छ, कोही धर्मवाला भेटिए भने उनलाई भन- अल्लाहलाई याद गर्नुहुन्छ नि ? आत्मा सबै भाइ-भाइ हुन् । अब बाबा शिक्षा दिनुहुन्छ, म एकलाई याद गर्नु भन्थे भने विकर्म विनाश हुनेछ । बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । यो कसले भन्यो ? आत्माले । मनुष्य गायन गर्छन् तर अर्थ सम्झदैनन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबै सीता हौ । म हुँ राम । सबै भक्तहरूको सद्गति दाता म हुँ । सबैलाई सद्गति गर्नुहुन्छ । बाँकी सबै मुक्तिधाममा जान्छन् । सत्ययुगमा अन्य कुनै धर्म हुँदैन, केवल हामी मात्रै हुन्छौं किनकि हामीले नै बाबाबाट वर्सा लिन्छौं । यहाँ त हेर कति धेरै मन्दिरहरू छन् । कति ठूलो दुनियाँ छ, के-के चीजहरू छन् । त्यहाँ यो केही पनि हुँदैन । केवल भारतवर्ष नै हुन्छ । यो रेल आदि पनि हुँदैन । यो सबै खतम हुन्छ । त्यहाँ रेलको आवश्यकता नै हुँदैन । सानो सहर हुन्छ । रेल त चाहिन्छ टाढा-टाढाका गाउँमा जानको लागि । बाबा रिफ्रेस गरिरहनुभएको छ, भिन्न-भिन्न प्वाइन्टहरू सम्झाइरहनुहुन्छ बच्चाहरूको लागि । यहाँ बसेका छौ, बुद्धिमा सारा ज्ञान छ । जसरी परमपिता परमात्मामा सारा ज्ञान भरिएको छ, जुन तिमीलाई सम्झाइरहनुहुन्छ । सबैभन्दा उँच शान्तिधाममा रहनेवाला शान्तिका सागर बाबा हुनुहुन्छ । हामी आत्माहरू पनि सबै त्यहाँ स्वीट होम (मुक्तिधाम) मा रहनेवाला हौं । शान्तिको लागि मनुष्य कतिका मेहनत गर्छन् साधुहरू पनि भन्छन्- मनमा शान्ति कसरी मिल्छ ? के-के युक्ति रच्छन् । गायन पनि छ- आत्मा त मन-बुद्धि सहित छ, उसको स्वधर्म हो नै शान्त । मुख नै छैन, कर्मेन्द्रियहरू नै छैनन् भने अवश्य शान्त नै हुन्छ । हामी आत्माहरूको निवास स्थान हो स्वीट होम, जहाँ बिल्कुल शान्ति रहन्छ । फेरि त्यहाँबाट पहिला हामी आउँछौ सुखधाममा । अहिले त यस दुःखधामबाट जानेछौं हुन्छन् सुखधाममा । बाबा पावन बनाइरहनुभएको छ । कति ठूलो दुनियाँ छ । यति जंगल आदि केही पनि त्यहाँ हुँदैन । यति पहाड आदि केही पनि हुँदैन । हाम्रो राजधानी हुनेछ । जसरी स्वर्गको सानो मोडल (नमूना) बनाउँछन् त्यस्तै सानो स्वर्ग हुनेछ । के हुन् छ । आश्चर्य हेर ! कति ठूलो सृष्टि छ, यहाँ त सबै आपसमा लडिरहन्छन् । फेरि यो सारा दुनियाँ खतम हुनेछ, बाँकी हाम्रो राज्य रहनेछ । यी सबै कुरा खतम भएर सबै कहाँ जान्छ ? समुद्र धर्ती आदिमा जानेछ । यसको नाम-निशान पनि रहँदैन । समुद्रमा जुन चीज जान्छ, त्यो भित्रै खतम हुन जान्छ । सागरले हप गरिदिन्छ । तत्त्व-तत्त्वमा, माटो-माटोमा मिल्नेछ । फेरि दुनियाँ नै सतोप्रधान हुन्छ, त्यस समय भनिन्छ नयाँ सतोप्रधान प्रकृति । तिम्रो त्यहाँ स्वाभाविक सुन्दरता रहन्छ । लिपिस्टिक आदि केही पनि लगाउँदैनन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरू पनि खुशी हुनुपर्छ । तिमी स्वर्गका राजकुमार/राजकुमारी (परीजादे) बन्छौ ।

ज्ञान स्नान गरेनौ भने तिमी देवता बन्नेछैनौ । अरू कुनै उपाय छैन । बाबा त हुनुहुन्छ सधैं सुन्दर, तिमी आत्मा काला बनेका छौ । माशूक त बडो सुन्दर यात्री हुनुहुन्छ जो आएर तिमीलाई सुन्दर बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले यिनमा प्रवेश गरेको छु । म त कहिल्यै पनि कालो बन्दिनँ । तिमी कालोबाट सुन्दर बन्छौ । सदा सुन्दर त एउटै यात्री छन् । यी बाबा काला र गोरा बन्छन् । तिमी सबैलाई सुन्दर बनाएर साथमा लिएर जानुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले सुन्दर बनेर फेरि अरू सबैलाई सुन्दर बनाउनु छ । बाबा त श्याम-सुन्दर बन्नुहुन्छ । गीतामा भूल गरेका छन्, जहाँ बाबाको बदला कृष्णको नाम राखिएको छ, यसलाई नै भनिन्छ— एकज भूल । सारा विश्वलाई सुन्दर बनाउनेवाला शिवबाबा उनको बदलामा जो स्वर्गको पहिलो नम्बर सुन्दर बन्छन्, उनको नाम राखिदिएका छन्, यो कसैले कहाँ सम्झन्छन् र ! भारतखण्ड फेरि सुन्दर बन्दै छ । उनीहरू त सम्झन्छन्— ४० हजार वर्षपछि स्वर्ग बन्नेछ, तर तिमी बताउँछौ सारा कल्प नै ५ हजार वर्षको छ । त्यसैले बाबा आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ । भन्नुहुन्छ म आधाकल्पको माशूक हुँ । तिमीले मलाई पुकार्दै आयौ— हे पतित-पावन आऊ, आएर हामी आत्माहरूलाई आशिकलाई पावन बनाउनुहोस् । त्यसैले उहाँको मतमा चलुपर्छ । मेहनत गर्नुपर्छ । बाबा यस्तो भन्नुहुन्छ, तिमी धन्दा आदि नगर । होइन, त्यो सबै कुरा गर्नु छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर, बाल-बच्चाहरूलाई सम्हाल्दै केवल आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर किनकि म पतित-पावन हुँ । बच्चाहरूको सम्हाल पनि गर बाँकी अब अरू बच्चाहरू पैदा नगर । होइन भने ती याद आउँदै रहनेछन् । यी सबै भएर पनि यिनलाई भुल्नु छ । जुन कुरा तिमी देख्छौ त्यो सबै समाप्त हुनेवाला छ । शरीर समाप्त हुनेछ । बाबाको यादबाट आत्मा पवित्र बन्दै जानेछ, फेरि शरीर पनि नयाँ मिल्नेछ । यो हो बेहदको संन्यास । बाबाले नयाँ घर बनाउनुहुन्छ, त्यसैले फेरि पुरानो घरबाट दिल हट्नुपर्छ । स्वर्गमा के हुँदैन, अपार सुख छ । स्वर्ग त यहाँ हुन्छ । देलवाडा मन्दिरमा पनि पूरा यादगार छ । तल तपस्या गरिरहेका छन्, फेरि स्वर्ग कहाँ देखाउने ? त्यो फेरि छतमा राखिदिएका छन् । तल राजयोगको तपस्या गरिरहेका छन्, माथि राज्य खडा छ । कति राम्रो मन्दिर छ । माथि छ अचलघर, सुनको मूर्ति छ । त्योभन्दा माथि छ फेरि गुरुशिखर । गुरु सबै भन्दा माथि बस्नुभएको छ । उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ सतगुरु । फेरि बीचमा देखाइएको छ स्वर्ग । त्यसैले यो देलवाडा मन्दिरमा पूरा यादगार छ, राजयोग तिमी सिक्छौ फेरि स्वर्ग यहाँ हुनेछ । देवताहरू यहीं थिए नि । तर उनको लागि पावन दुनियाँ अब बनिरहेको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यी आँखाद्वारा सबै कुरा देखेर पनि त्यसलाई भुल्ने अभ्यास गर्नु छ । पुरानो घर, दुनियाँबाट दिल हटाउनु पर्छ । नयाँ घरलाई याद गर्नु छ ।
- २) ज्ञान स्नान गरेर सुन्दर परी बन्नु छ । जसरी बाबा सुन्दर गोरो यात्री हुनुहुन्छ, त्यस्तै उहाँको यादबाट आत्मालाई कालोबाट गोरो बनाउनु छ । मायाको युद्धबाट डराउनु हुँदैन, विजयी बनेर देखाउनु छ ।

वरदानः— ब्राह्मण जन्मको विशेषतालाई स्वाभाविक स्वभाव बनाउनेवाला सहज पुरुषार्थी भव

ब्राह्मण जन्म पनि विशेष, ब्राह्मण धर्म र कर्म पनि विशेष अर्थात् सर्व श्रेष्ठ छ किनकि ब्राह्मणले कर्ममा अनुसरण साकार ब्रह्मा बाबालाई गर्दछन् । त्यसैले ब्राह्मणको स्वभाव नै विशेष स्वभाव हो, साधारण वा मायावी स्वभाव ब्राह्मणहरूको स्वभाव होइन । केवल यही स्मृति स्वरूपमा रहोस्— म विशेष आत्मा हुँ, यो स्वभाव जब स्वाभाविक हुनेछ तब बाबा समान बन्न सहज अनुभव गर्नेछौ । स्मृति स्वरूप सो समर्थी स्वरूप बन्नेछौ— यही सहज पुरुषार्थ हो ।

स्लोगनः— पवित्रता र शान्तिको लाइट चारैतिर फैलाउनेवाला नै लाइट हाउस हो ।